

Arrest

nr. 165 927 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2016 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 22 juni 2015 een asielaanvraag in. Uit een eurodac-hit blijkt dat verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 1 juni 2015 te Mytilini in Griekenland (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 14).

1.2. Op 2 december 2015 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 2 december 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 24/09/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 19 november 2015 van 9u tot 12u40, bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Miskaryan loco meester De Schrijver, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pashtun te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het dorp Nasrabad in het district Shindand van de provincie Herat. Uw vader was het hoofd van de veiligheid van het district Shindand. Hij kwam in 1383 (2004/2005) om het leven in een aanval op de luchthaven. Voor zijn dood had uw vader een vete met een lokale krijgshoofd genaamd Amanullah Khan. Tijdens de laatste maanden voor uw vertrek werd u bedreigd door de zonen van Amanullah Khan. Zij zijn actief bij de taliban. Zij hadden het op u gemunt omwille van de eerdere vete tussen uw vader en Amanullah Khan. U bent in mei 2015 uit Afghanistan vertrokken en kwam op 21 juni 2015 in België toe. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, een overlijdensakte, een bevestiging door de dorpsouderen van de problemen van uw vader en van u met Amanullah Khan en zijn familie, en foto's.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dienen enkele zaken opgemerkt te worden die ernstig doen twifelen aan de door u voorgehouden identiteit. Zo beweert u tijdens het interview op het CGVS op 19 november 2015 dat u 16 jaar bent (CGVS, p. 2 en 3). Echter, uit het leeftijdsonderzoek dat op 25 juni 2015 werd uitgevoerd blijkt dat uw leeftijd geschat wordt op 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Bovendien blijkt u uw eigen leeftijd niet eens te kennen rekening houdende met de door u zelf opgeven geboortedatum. Zo zegt u dat u geboren bent op 3 qaus 1378, een datum waar u zeker van blijkt te zijn (CGVS, p. 2 en 10). U blijft tijdens het gehoor echter volhouden dat u 16 jaar bent en twee maanden na het gehoor 17 jaar zou worden (CGVS, p. 2, 3 en 10). Echter, 3 qaus 1378 komt overeen met 24 november 1999. Dat wil zeggen dat u op het moment van het interview 15 jaar was en een week later 16 zou worden. Dat u een dergelijke vergissing zou maken over uw eigen leeftijd, terwijl er reeds ernstige twijfels bestonden over uw leeftijd, bevestigt deze twijfels alleen maar verder.

Voorts beweert u een etnische Pasjtoen te zijn en dat uw beide ouders eveneens etnische Pasjtoen zijn (CGVS, p. 8). U spreekt echter geen Pasjtoe en zegt evenmin enige traditionele of culturele gewoontes van de Pasjtoenbevolking, zoals de Pashtunwali, te volgen (CGVS, p. 8). Uw verklaring hiervoor, namelijk dat in de provincie Herat meestal Dari wordt gesproken en dat uw ouders – die ook geen Pasjtoe zouden spreken – opgegroeid zijn in een regio waar Tadzjiekken wonen, is weinig aannemelijk. Er wonen immers veel Pasjtoen in de provincie Herat en in uw district en het Pasjtoe wordt er eveneens, ook in het district Shindand, gesproken (CGVS, p. 8). Het belang van etniciteit in uw regio wordt bovendien nog benadrukt door de etnische spanningen die er heersen tussen Pasjtoen en Tadzjiekken.

Deze twijfels met betrekking tot dergelijke kernaspecten van uw identiteit als uw leeftijd en uw etnische afkomst maken dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Afghanistan eveneens ernstig worden ondergraven. Bovendien blijken uw verklaringen over uw problemen met de familie van Amanullah Khan vaag en weinig aannemelijk. Zo zegt u dat uw vader, voor zijn dood in 1383 (2004/2005), een vete had met Amanullah Khan en dat u in het kader van deze familievete ook problemen kreeg met de zonen van Amanullah Khan. U kan echter niet zeggen hoe deze familievete dan wel begonnen zou zijn (CGVS, p. 19). U zegt in dit verband dat u nog jong was, wat maar weinig weet te overtuigen (CGVS, p. 19).

Uw verklaringen over de relaties tussen uw familie en die van Amanullah Khan voordat uw problemen begonnen zijn eveneens twijfelachtig. Zo zegt u dat u de voorbije tien jaar geen problemen had met hen omdat ze u niet kenden (CGVS, p. 20). Gezien u deze vete met de familie van Amanullah Khan omschrijft als een bloedvete die van generatie op generatie voortgaat houdt dit weinig steek (CGVS, p. 18). U voegt hier nog aan toe dat u, naarmate u ouder werd, naar de school, de bazaar en soms naar een checkpoint ging en dat ze u misschien gezien zouden hebben en te weten zouden zijn gekomen wie u bent (CGVS, p. 18). Dergelijke vage verklaringen over deze familievete kunnen maar weinig overtuigen.

U blijkt ook niet veel af te weten van de familie van Amanullah Khan. Amanullah Khan is een bekend krijgshoofd uit de provincie Herat. Wanneer u gevraagd wordt om informatie over deze familie blijft u aan de oppervlakte en geeft u louter de namen van de twee zonen met wie u problemen heeft en zegt u dat zij actief zijn bij de taliban (CGVS, p. 19). U wordt aangespoord om nog meer informatie te geven over deze familie waarop u enkel nog meegeeft dat Amanullah Khan en zijn twee andere zonen omgekomen

zijn in een gevecht met een zekere Abdul Basir (CGVS, p. 20). U wordt nog een derde maal aangespoord om te vertellen over deze familie maar u kan geen bijkomende informatie meer geven (CGVS, p. 20). Na nog een poging zegt u nog dat de zonen van Amanullah Khan – die bij de taliban zijn – steun krijgen van Quetta in Pakistan (CGVS, p. 20). Dergelijke oppervlakkige en algemene verklaringen over een bekend krijgsheer uit de provincie Herat en zijn familie met wie uw familie, naar u beweert, al meer dan een decennium in een familievete zou verwickeld zijn, zijn weinig aannemelijk.

Verder kan nog opgemerkt worden dat u de eerste keer problemen had met deze familie wanneer u op weg was van school naar huis en dat u enkele maanden later reeds het land verliet (CGVS, p. 13 en 14). Echter, gezien uw leeftijd op 26 jaar wordt geschat kan dan ook moeilijk aangenomen worden dat uw problemen begonnen op weg van school naar huis.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft uw taskara, de overlijdensakte en het document van de dorpsouderen dient gezegd dat gezien de mate van corruptie in Afghanistan dergelijke documenten slechts enige bewijswaarde hebben indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw foto's uit het district Shindand, al dan niet genomen met het oog op uw asielaanvraag, tonen louter aan dat u ooit op een bepaald moment in dit district bent geweest en kunnen op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Herat te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Herat via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling

van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Herat van 6 november 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. In het bijzonder voor Herat-stad, dat onder de controle van de Afghaanse overheid staat, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de impact van het conflict er verschillend is van de rest van de provincie Herat. Herat-stad wordt nog steeds tot de "eerder veilige steden" van Afghanistan gerekend, en is, net als de andere steden in Afghanistan, stevig in handen van de overheid. Het geweld neemt er de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Daarnaast vinden er in de stad aanslagen plaats die zogenaamde 'hoge profielen', zoals overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid, als doelwit hebben. Voorts werd er melding gemaakt van gewelddadige acties op de weg van en naar Heratstad en waarbij Afghaanse politieagenten en Afghaanse militairen gevisieerd werden. Hierbij viel een gering aantal burgerslachtoffers te betreuren. Daarnaast kent Herat een toenemend probleem van criminaliteit. Vooral het kidnappen van welstellenden, een fenomeen dat over heel Afghanistan in opmars is, nam toe. Niettegenstaande er sprake is van een toename in het aantal veiligheidsincidenten in de stad, dwong het geweld geen significante groepen op de vlucht. Integendeel, de stad bleek een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Herat. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Herat vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u reeds enige tijd voor vertrek in de stad Herat woonde (CGVS, p. 3). Uw familie heeft ook een stuk landbouwgrond dat door een door jullie tewerkgestelde boer bewerkt wordt (CGVS, p. 7 en 13). U praat tevens een van de twee landstalen. Verder blijkt dat u, rekening houdend met uw door het leeftijdsonderzoek geschatte leeftijd, uw levensomstandigheden van de laatste tien jaar voor uw vertrek uit Afghanistan heeft achtergehouden. Wanneer u gevraagd wordt of u zich bij terugkeer naar Afghanistan opnieuw in de stad Herat zou kunnen vestigen verwijst u louter naar uw problemen met de familie van Amanullah Khan (CGVS, p. 20 en 21). Deze problemen werden

eerder in deze beslissing reeds als ongeloofwaardig beoordeeld. Uit uw verklaringen kunnen, zeker in het licht van bovenstaande twijfels aangaande uw identiteit, geen verdere geloofwaardige elementen opgemerkt worden die afbreuk doen aan de vaststelling dat u zich opnieuw in de stad Herat zou kunnen vestigen.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Herat over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd voert verzoeker de schending aan van artikel 1 (A) van het vluchtelingenverdrag, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 48/4, § 2, b en artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM. In wat als vier onderdelen van dit enig middel kan worden beschouwd betoogt hij:

- verzoeker vreest vervolgd te worden door de neven van Amanullah Khan die actief zijn bij de Taliban, omdat hij de zoon is van iemand die als hoofd van de veiligheid van het district Shindand werkte. Verzoeker citeert een uittreksel van “*UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM AFGHANISTAN*” van UNHCR van 6 augustus 2013 van refworld.org.

- verzoeker is van mening dat de motivering betreffende zijn Pashtu-etniciteit niet strookt met het feit dat mensen zich in de provincie Herat schamen om Pashtu te spreken en citeert een blogbericht “*My City of Herat*” van 16 mei 2010 van pashtodreamland.wordpress.com. Hij stelt dat er zelfs geen school in Pashtu bestaat in Herat en citeert een artikel “*Herat to have Pashto-medium schools*” van 17 maart 2013 van pajhwok.com en een uittreksel van een artikel “*Guest Blog: Inequality in Equality: Linguistic Convergence between Dari and Pashto*” van 17 mei 2012 van afghanistan-analysts.org. Verder betwist verzoeker nog het motief betreffende zijn leeftijd en stelt het leeftijdsonderzoek ter discussie. Tot slot betwist verzoeker de motivering dat verzoeker weinig weet over Amanullah Khan.

- verzoeker stelt dat Herat voor hem geen “intern vlucht alternatief” is omdat hij geen familieleden heeft en omdat hij de zoon is van een bekend militair. Hij vermeldt dat de laatste weken zijn medische toestand is verslechterd omdat hij doodsbang is dat hij uitgewezen zal worden naar Herat. Hij meent dat in deze provincie dagelijks jonge mensen worden ontvoerd en citeert uit een rapport “*Afghanistan in November 2015*” van BAAG van ecoi.net.

- verzoeker is van mening dat niet werd gemotiveerd waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

2.2. In de nota met opmerkingen voegt de Commissaris-generaal een rapport “*Afghanistan Security Situation Update*” van januari 2016 van EASO toe ter actualisering van de informatie over de provincie Herat, alsook een COI Focus Afghanistan “*Burgerluchtvaart in Afghanistan*” van 25 januari 2016 van Cedoca.

2.3. De Raad oefent *in casu* een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil. De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van vreemdelingenwet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. Waar verzoeker louter zijn asielrelaas herhaalt en verwijst naar een paragraaf uit de Guidelines van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat verzoeker met deze richtlijnen, hoewel ze waardevolle aanwijzingen bevatten voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, slechts algemene informatie aanbrengt, zonder een concreet element aan te brengen waaruit zijn persoonlijke vrees voor vervolging zou kunnen blijken. Bovendien komt verzoeker thans niet geloofwaardig over met de verklaring dat hij door de neven van Amanullah Khan zou worden bedreigd, terwijl hij eerder heeft verklaard dat het om diens zonen zou gaan.

Verzoeker houdt voor dat mensen in de provincie Herat zich schamen om Pashtu te spreken en stelt dat in Herat geen scholing bestaat in Pashtu. In het CGVS-interview kende verzoeker echter geenszins de reden waarom zijn ouders of hijzelf geen Pashtu spreken: *“Dat weet ik niet, we hebben het zo geerfd van grootouders”* *“Mijn ouders zijn opgegroeid in regio waar tajeiken wonen, dari sprekende mensen, in herat wordt meestal dari gesproken, ook pashtunen spreken dari”* (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8). Verzoekers beweringen in het verzoekschrift over de reden waarom hij geen Pashtu spreekt alsook de verwijzing naar de artikelen in het tweede onderdeel doen geen afbreuk aan het weigeringsmotief van de bestreden beslissing. Uit de beschikbare informatie gevoegd aan het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 11, nr. 2) blijkt dat in de provincie Herat veel Pashtun wonen en in het district Shindand, vanwaar verzoeker afkomstig is, wordt Pashtu gesproken. De Raad neemt derhalve het motief over dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers Pashtu etniciteit, wat een negatieve invloed heeft op zijn algemene geloofwaardigheid.

Gelet op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, moet worden benadrukt dat verzoeker bij zijn aankomst in België wel degelijk een leeftijd van meerderjarigheid had bereikt. Overigens werd hem herhaaldelijk gewezen op het belang om de waarheid te vertellen. Waar verzoeker de gehanteerde onderzoeksmethode bij het leeftijdsonderzoek bekritiseert dient erop gewezen dat tegen de beslissing van de Dienst Voogdij een beroep kon worden ingediend bij de Raad van State. Verzoeker kan het resultaat van de medische testen niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat dan ook het vermoeden dat de uit de analyse blijkende schatting verzoekers werkelijke leeftijd betreft. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel en toont niet aan een beroep te hebben ingediend tegen de beslissing van de dienst Voogdij, zodat die intussen definitief is geworden. Bijgevolg treedt de Raad de motivering van de bestreden beslissing betreffende de voorgehouden leeftijd van verzoeker bij, wat ook een negatieve invloed heeft op zijn algemene geloofwaardigheid.

De Raad stelt samen met verweerder vast dat verzoeker het niet eens is met de weigeringsmotieven dat verzoekers verklaringen over Amanullah Khan niet geloofwaardig zijn. Verzoeker stelt dat hij wel voldoende zou weten, maar hij haalt geen concrete argumenten aan die zijn verklaringen alsnog geloofwaardig kunnen maken. De weigeringsmotieven dat (i) verzoeker niet kan zeggen hoe de familievete is begonnen, (ii) verzoeker geen aannemelijke verklaringen aflegt over de relaties tussen zijn familie en die van Amanullah Khan en (iii) verzoeker oppervlakkige en vage verklaringen aflegt over de familie van Amanullah Khan die een bekend krijgshoofd is uit de provincie Herat, zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd problemen met de familie van Amanullah Khan of met de taliban.

De neergelegde documenten (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 10) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers stelling dat in de bestreden beslissing niet werd gemotiveerd waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b, van de vreemdelingenwet, mist feitelijke grondslag. De daaropvolgende verwijzing in het verzoekschrift naar "§ 39" van het arrest "*Elgafaji*" en de mate van "*willekeurig geweld*" is dermate vaag dat deze evenmin als een dienstig verweer wordt beschouwd.

Uit het door verweerder aan zijn nota met opmerkingen gevoegde rapport "*Afghanistan Security Situation Update*" van januari 2016 van EASO ter actualisering van de informatie over de provincie Herat, alsook een COI Focus Afghanistan "*Burgerluchtvaart in Afghanistan*" van 25 januari 2016 van Cedoca (nota met opmerkingen, bijlage 1) blijkt dat de in de bestreden beslissing vervatte analyse van de veiligheidssituatie in de stad Herat nog steeds actueel is. Verzoeker brengt verder bij het verzoekschrift geen nieuwe stukken bij en uit de in de toelichting bij het middel opgenomen informatie blijkt niet dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is. De Raad stelt dan ook samen met verweerder vast dat uitgebreid wordt ingegaan op de redenen waarom verzoeker zich wel in Herat kan vestigen. Verzoeker beperkt zich immers tot een eenvoudige herhaling en bevestiging van enkele van zijn verklaringen. Hiermee vermag hij geenszins afbreuk doen aan de concrete, in de voormelde motivering opgenomen en omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. De motivering aangaande het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en het voorhanden zijn voor verzoeker in de stad Herat van een veilig en redelijk intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet, wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP